

Четвер 23 травня 2019 року
№39 (16 530) **Ціна 6 грн**
WWW.VOLYN.COM.UA

ВОЛИНЬ

НОВА

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

■ Болить!

Фото Сергія НАУМУКА.

Наталія Чередніченко пов'язує рушник у пам'ять про племінника – кулеметника Володимира Зарадюка – родом із села Кульчин Ківерцівського району.

Вісімнадцять бійців 51-ї бригади зустріли смерть на 10-му блок-посту.

«Я вивозив хлопців 8 годин. Уся підлога автомашини була залита кров'ю»

Біля донецького містечка Волновахи вшанували воїнів, які загинули 22 травня 2014-го в бою з російськими терористами

c. 4 »

■ Знай наших!

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

А ви одразу здогадалися б, що це таке?

Умілець із Любешова виготовив найменшу ножну ступу в світі

Майстер мініатюр Валентин Поліщук порадував новим виробом

c. 2 »

■ Політика

НОВА ПАРТІЯ ГРОЙСМАНА: СИЛЬНІ СТОРОНИ та перспективи на Волині

c. 6 »

Отець Ілля зводить храм і не боїться на будові чорнової роботи

c. 9 »

Фото з архіву «Маленької сім'ї Святого Миколая».

РЕКЛАМА

**ЦЕНТР ВІДНОВЛЕННЯ ЗОРУ®
АНАТОЛІЯ СОВВИ**

**ДІАГНОСТИКА ЗОРУ
У ВАШОМУ МІСТІ**

Керівник -
Анатолій СОВВА

Прийом за попереднім записом за тел.:
(0332) 29-04-07, (0332) 72-08-58,
(095) 931-74-74, (067) 189-00-62

04.06 - КОВЕЛЬ 06.06 - СТАРА ВИЖІВКА
05.06 - В.-ВОЛИНСЬКИЙ 11.06 - РОЖИЩЕ

м. ЛУЦЬК, проспект Волі, 52
(0332) 72-08-58, (095) 931-74-74, (067) 189-00-62

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ
ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

STIHL

АКЦІЯ до 30.06.2019р.

ЛІТО В СТИЛІ STIHL
— знижки до -20%

ОФІЦІЙНИЙ ДІЛЛЕР:
ПРОФЛАЙН сервіс

м. Луцьк, вул. Шопена, 2 тел. 067 334-13-23

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ

770 - 770

21 липня
відбудуться
позачергові
вибори до
Верховної
Ради.

Відповідний указ
21 травня підписав
Президент України
Володимир Зелен-
ський, який роз-
пустив парламент
VIII скликання.

Добого дня вам, люди!

Фото Новости.iн.ua

Волинянин виготовив найменшу ножну ступу в світі

Знаний майстер мініатюр із Любешова Валентин Поліщук порадував новим виробом

Сергій НАУМУК

У крихітному механізмі, який уміється на одному пальцеві, не кожному вдається розпізнати, що це таке. Якщо придивитися, то можна зрозуміти: це така ножна ступа. Попри свій мініатюрний розмір вона діє: один кінець піднімається і опускається.

Валентин Михайлович пригадав, як у дитинстві у нього не раз опухали руки від довгого крутіння жорен або товчення звичайною ступою. Коли ж з'явилася ножна — це стало значним полегшенням. «Ти тільки наступаєш ногою і відпускаєш, а з другого боку гупає і дере кругу. На такій працювати було заввигляді», — розповів майстер, який на згадку про далекі роки дитинства виготовив її мініатюру. Каже, що можна було зробити й меншу, але навряд чи хтось у світі робив саме ножну ступу. Тож цю можна вважати найменшою.

Валентин Михайлович добре знає: пристрій нехитрий, а користі багато.

Школярам у поліській глибинці пощастило з директором

Керівник навчального закладу в селі Галина Воля Старовижівського району Василь Камінський постійно дбає, щоб учні здобували знання у комфортних умовах. Оригінальний дизайн класних кімнат, упорядкованість шкільного подвір'я вражає гостей, а дітворі поліпшує настрій

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

Креативні ідеї директора не вичерпуються. Ось і нещодавно поблизу школи встановили урни для сміття у вигляді чепурних чоловічків, які спонукають дітей дбати про чистоту. Фотографіями оригінальних смітників на своїй сторінці у «Фейсбуці» поділився Василь Камінський, зазначивши: «У ЗОШ I-II ст. с. Галина Воля три креативних «джентльмені» приступили до виконання своїх обов'язків!»

Власними руками тут виготовили й нові зручні парты. Хоча меблі зробили зі старих парт та дощок, принесених батьками, але вдалий дизайн, регулюючі механізми, природні матеріали вигідно відрізняють їх від стандартних. І ремонти в школі проводять так, щоб приміщення стало затишним, «домашнім». Постійно впроваджують різні цікавинки для дітей, торік, наприклад, змонтували музичний дзвінок, що лунає приємними мелодіями. Тому й кажуть у районі, що школярам у Галині Волі поталанило з директором.

Остерігайтеся магнітних бур:

28 травня — сильна.
8 та 9 червня — середні.

Нічого ті гаджети не варті порівняно... зі звичайними діжками!

Знаний китайський виробник презентував няньку-робота. Розумний пристрій, схожий на маленький м'ячик, і казку розкаже, і в інтернеті інформацію пошукає, і відео на телефоні батьків надішле

Олександр ДУРМАНЕНКО

Козир робота — його доступність та простота використання. От ще б вирішити питання, щоб дитина не сунула свого допитливого носика куди не слід. І тут високі технології поки що зайшли у глухий кут.

Коли ж узявся розповідати про цей винахід своїй бабці, яка лише декілька років тому освоїла мобілку, одразу переконався: нам до колишніх методів виховання і догляду ще дуже далеко. Зробили нас лінівими всі ці новації, тож і уява не працює зараз так, як колись. На мое захоплення роботом бабуся мовила: «А нас мама в бочки садили!»

Почав розпитувати — виявилося, коли потрібно було попаристися по господарству, а малих не було з ким лишити, їх справді садили в маленькі барильця. «Спочатку ми плакали, — каже старенька, — а потім звикали і тихенько сиділи. Мама ще й хліба водою намочить, цукром зверху посипле і в чисту шматку загорне — ось такий смокунець виходить. Сидимо і тільки губами плямкаємо, а її спокійно: знає, що і ножа не вхопимо, і хати не спалимо...»

Ось така була педагогіка. І що, скажете, поганих людей виховували? Побачимо ще, яким буде теперішнє покоління, виховане електронікою.

Волинянка просить допомогти врятувати двох своїх дітей

Через вроджену хворобу — незавершений остеогенез — двоє дівчаток із Любешівського району можуть ніколи не стати на ноги

Сім'я із Седлиця Любешівського району просить не байдужих допомогти прооперувати близнюток. Селянам потрібно зібрати на лікування понад 160 тисяч євро. **Номер картки: 5168 7573 9426 4784, Струк Ніна Іванівна (мама), контактний телефон: 0508876207.**

Креативні ідеї не вичерпуються.

24 ТРАВНЯ

Сонце (схід — 5.17, захід — 21.14, триваєсть дня — 15.57).

Місяць у Водолії. 19–20 дні **Місяця**.

Іменинники: Кирило, Олександр, Методій.

25 ТРАВНЯ

Сонце (схід — 5.16, захід — 21.15, триваєсть дня — 15.59).

Місяць у Водолії, Рибах. 21–22 дні **Місяця**.

Іменинники: Герман, Іван, Петро.

26 ТРАВНЯ

Сонце (схід — 5.15, захід — 21.17, триваєсть дня — 16.02).

Місяць у Водолії, Рибах. 21–22 дні **Місяця**.

Іменинники: Ірина, Георгій, Сергій.

27 ТРАВНЯ

Сонце (схід — 5.14, захід — 21.18, триваєсть дня — 16.04).

Місяць у Рибах, Овні. 23–24 дні **Місяця**.

Іменинники: Леонтій, Максим, Марк.

28 ТРАВНЯ

Сонце (схід — 5.13, захід — 21.19, триваєсть дня — 16.06).

Місяць у Рибах, Овні. 23–24 дні **Місяця**.

Іменинники: Анастасія, Дмитро.

■ Погода

Травневе небо общає нам мокрі жнива

24 травня церква вшановує пам'ять святих Кирила та Мефодія. Опади цього дня провіщали, яким буде літо — мокрим чи сухим. Наші предки зауважили: якщо сьогодні багряний схід сонця і дощ — у наступні місяці будуть грозди

А за прогнозом чергового синоптика обласного гідрометеоцентралю Адамської, **24 травня — мінливі хмарність, уночі місяцями невеликий короткочасний дощ.** Удень короткочасний дощ, гроза. Вітер північно-західний, 7–12 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 9–14 градусів тепла. Вдень — 17–22 градуси вище нуля. **25-го — мінливі хмарність, місяцями невеликий короткочасний дощ, гроза.** Вітер північно-західний, 7–12 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 9–14 градусів тепла. Вдень — від 17 до 22 градусів із позначкою «плюс». **26-го — мінливі хмарність, місяцями невеликий короткочасний дощ.** Вітер північно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 7–12 градусів тепла, вдень — 17–22 градуси вище нуля. **27-го — мінливі хмарність, без істотних опадів.** Вітер південно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 8–13 градусів вище нуля, вдень — плюс 18–23. За багаторічними спостереженнями, найтепліше 24 травня було 1983 року — 29 градусів тепла, найхолодніше — 1980-го — 1 градус вище нуля.

У Рівному 24 травня — мінливі хмарність, дощ. Можливі грози. Температура повітря — від 14 до 19 градусів тепла. **25-го — хмарно з проясненнями, дощ.** Температура повітря — 14–18 градусів вище нуля. **26-го — мінливі хмарність, дрібний дощ.** Температура повітря — від 12 до 18 градусів тепла. **27-го — хмарно.** Температура повітря — 12–21 градус із позначкою «плюс». **28-го — похмуро, дрібний дощ.** Температура повітря — 17–20 градусів вище нуля.

Ведучий рубрики
Олександр ДУРМАНЕНКО.

Тел. 72-38-94.

■ Політична кухня

Саме у компанії з Андрієм Богданом Володимир Зеленський літав на численні переговори з олігархом Ігорем Коломойським до Швейцарії та Ізраїлю.

КОЛОМОЙСЬКИЙ ВІДДАВ ЗЕЛЕНСЬКОМУ СВОЮ «РУКУ»

Новий Президент призначив главою Адміністрації 42-річного Андрія Богдана

Василь РОГУЦЬКИЙ

Його називають «адвокатом Ігоря Коломойського». Своєму часу Богдан кілька років працював в уряді Миколи Азарова, тому потрапив під люстрацію як держслужбовець. Однак з словами самого юриста, згідно із законом, «голова Адміністрації Президента та його заступники виведені з-під державної служби», тому він має право повернутись у владні коридори.

Заступниками Андрія Богдана стали заступник міністра закордонних справ України Олена Зеркаль (за деякими даними, відмовилась від посади), Руслан Рябошапка, який був радником Зеленського під

час виборних перегонів, керівник компанії GoodMedia Кирило Тимошенко і сценарист серіалу «Слуга народу» Юрій Костюк.

Усе-таки мають не політики тільки говорити, а народ... щодо досягнення мирних домовленостей із Росією.

Своїм першим помічником Зеленський призначив бізнес-партнера, співзасновника студії «Квартал 95» Сергія Шефіра.

До речі, новоспечений глава Адміністрації Президента України Ан-

дрій Богдан уже заявив, що питання, які стосуються домовленостей із Росією щодо конфлікту на Донбасі, можуть бути внесені на всеукраїнський референдум:

«Сам Володимир Зеленський декларував у своїх виступах, що ми розглядаємо питання оформлення якихось домовленостей і внесення їх на референдум. Усе-таки мають не політики тільки говорити, а народ... щодо досягнення мирних домовленостей із Росією. Щоб не тільки депутати проголосували і не тільки Президент приймав рішення — чи підходять ті чи інші домовленості...»

Ми змушені шукати компроміси. Єдине, що Володимир Зеленський сказав, ми не торгуємо нашими територіями і нашими людьми». ■

Коментарі з приводу

Вахтанг КІПІАНІ, лауреат премії імені Георгія Гонгадзе, про заяву глави Адміністрації Президента Андрія Богдана щодо референдуму:

«Спочатку Коломойський каже, що нема російської агресії, а є громадянська війна. Тепер юрист Коломойського, недолюстрований Богдан, говорить, що буде референдум про долю окупованих територій. Де глядачі «Інтера», ТРК «Україна», «Ньюзован», «112» та «1+1» будуть вирішувати своїм знищением пропагандою «не стріляти за будь-яку ціну» мозком питання війни і миру. Хочу, що цей велосипедист навернувся швидше».

Андрій ПАРУБІЙ, голова Верховної Ради України VIII скликання:

«Щодо озвученої теми референдуму: рекомендую Президенту і його команді не шукати шляхів капітуляції перед Росією. Ми цього не допустимо!»

Віталій ПОРТНІКОВ, журналіст та публіцист:

«Якщо тільки Кремль справді є частиною цього плану — все вийде. І ми отримаємо державу в державі, що буде дивитися російське телебачення, жити в «руссском мире» і голосувати на українських виборах. І неформальні кордони цієї держави потроху розширяться на весь схід і південь нашої країни. Ось вам і дві України в одній, союз Малоросії і Новоросії. А, ще ця нікому не потрібна Галичина, забудьте. Так «врастопірку» і будемо жити. Бідно. Але мирно.

I не розповідайте мені, що наши громадяни за це не проголосують. Проголосують. Ще як! Якщо Україна не змогла використати шанс Майдану і агресії для національної консолідації, то що їй може допомогти? Якщо навіть після Майдану наші політики залишилися бізнесменами, а наши громадяни наївними мрійниками, які вірять телевізору, то чому б і не проголосувати?

Сьогодні немає нікого, хто міг би зупинити цей процес. Немає політичної еліти, немає народу. Просто нікого. Нікого, хто б зрозумів, що йдеться вже про реальний розкол країни, який може виявиться не за горами — надто вже стрімко все розвивається».

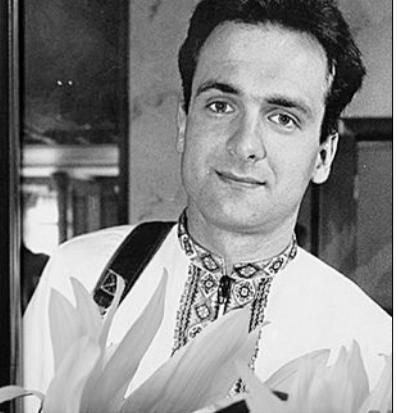
■ Нагороди

Фото gordon.ua.

«Дякую, Ге. Не забуваю».

Фото ukrinform.ua.

■ Голосуємо!

НА ВИБОРИ — ЗА СУМНІВНИМ УКАЗОМ І СТАРИМ ЗАКОНОМ

Учора Верховна Рада на позачерговому засіданні не внесла до порядку денного законопроект Президента України Володимира Зеленського щодо зміни виборчого законодавства, який передбачав запровадження пропорційної виборчої системи і зниження прохідного бар'єру до 3%

Завнесення цього документа до порядку денного сесії проголосували лише 92 народні депутати. Зазначимо: Зеленський пропонував пропорційну систему із закритими списками, яку експерти вважають однією з найгірших. «Пропорційна система із закритими списками має найнижчий рейтинг підтримки суспільства та не менш корупціонна, ніж мажоритарна», — заявила керівниця мережі «ОПОРА» Ольга Айвазовська.

Нагадаємо, що Володимир Зеленський видав указ про розпуск Верховної Ради і проведення досрочових виборів 21 липня. Таке рішення він мотивував тим, що у парламенті немає депутатської більшості. Однак багато політиків вважають цей указ антиконституційним. «Я не знайшов серед його (Зеленського. — Ред.) повноваження встановлювати або стверджувати про наявність коаліції, — заявив Андрій Парубій. — Автору указу буде нести відповідальність і за законом, і перед народом України. Всьому приде свій час. Один президент уже починав свою діяльність із порушення Конституції...» — додав спікер, натякаючи на Віктора Януковича, який узурпував владу за допомогою Конституційного Суду. ■

Вахтанг Кіпіані став першим лауреатом премії імені Георгія Гонгадзе

Головний редактор інтернет-видання «Історична правда» та одноіменного тележурналу на каналі ZIK, засновник музею-архіву преси, публіцист, історик отримав цю нагороду першим в Україні

Сума винагороди для лауреата становить 3 тисячі доларів США. Премія була заснована в 2019 році Українським ПЕН у партнерстві

з Асоціацією випускників Києво-Могилянської бізнес-школи та виданням «Українська правда». Претендувати на премію можуть лише журналісти, які працюють в Україні і які протягом останніх 5 років лишалися у професії.

Вручили Вахтангу Кіпіані премію у вівторок, 21 травня. Цього дня Георгію Гонгадзе мало б виповнитися 50 років. ■

Болить!

Волинські атовці проїхали більше тисячі кілометрів, щоб вшанувати полеглих побратимів.

Червоні кульки у формі сердець як символ життя, відданого за Україну.

«Я вивозив хлопців 8 годин. Уся підлога автомашини була залита кров'ю»

Біля донецького містечка Волновахи вшанували воїнів, які загинули 22 травня 2014-го в бою з російськими терористами

Сергей НАУМУК

ДОРОГОЮ НА СХІД – ФРОНТОВІ ІСТОРІЇ

Уже стало традицією для країн щороку у травні відвідувати Волноваху. І цієї весни на Донбас вирушила делегація — представники влади, волонтери та члени «Спілки воїнів АТО Волині». У рамках пам'ятних заходів мав відбутися і турнір із футболу, тож разом з усіма поїхали і дві луцькі команди: «Абориген» та «Волинь АТО».

Дорога на Схід неблизька. Від повсякденних розмов чоловіки хоч-не-хоч переходять до війни. І не дивно: лише кілька осіб в автобусі не пройшли це пекло. Згадують не лише трагічне, бо не бракувало різного.

— Коли стояли під Зайцевим, нас постійно обстрілювали. Причому кожна російська частина воювала по-своєму. Щоразу після приїзду мурманських десантників наставала тиша: три дні вони пиячили і зовсім не стріляли, — розповідає Сергій Маляренко з 57-ї бригади. — Зате коли з'являлися буряти, ті методично лупили щодня. Якось біля нас розмістили гармату «Рапіра». Противник знав про це і взявся знищити її. Аби відволікти його увагу, ми з колоди, старих дверей, фанери та знайденої пари коліс змайстрували макет, а коли його пофарбували, то вийшла геть непогана «гарматка», яку поставили у підходящому місці та «замаскували» сіткою. По ній і лупили росіяни. Справжня ж стояла в зарослях, де її і з квадрокоптера не помічали.

«ЦЕ ДАЛЕКЕ І ТРАГІЧНЕ МІСЦЕ СТАЛО ТАКИМ БЛИЗЬКИМ ДЛЯ ВОЛИНЯН...»

Там, де 22 травня 2014 року полягло 17 бійців (один пізніше помер від ран) та ще 31 було поранено, нині стоїть хрест. Поруч із ним стела, де увічнено імена загиблих.

На цьому місці на мітинг-реквієм зібралися представники влади та громади Вол-

Пам'ять про полеглих — те, що єднає Волинь і Волноваху.

новаського району, службовці Національної гвардії, поліція, співробітники СБУ та учні місцевих шкіл. Прибули чисельні делегації з Волинської та Рівненської областей. Мітинг-реквієм розпочався з виконання Державного Гімну. Опісля виступив виконувач обов'язків Луцького міського голови Григорій Пустовіт.

— На цьому трагічному і героїчному місці, на такомудалекому від Волині і такому вже близькому для волинян, нас зібрала пам'ять про тих, хто загинув, виконуючи свій обов'язок із захисту України. Пам'ять — це те, що можемо віддати цим хлопцям, як належне, це те, що гуртує всіх нас, — сказав він.

Про воїнів, які поклали голови, говорили також голова Волноваської райдержадміністрації Дмитро Такаджи, голова Рокитнівської райдержадміністрації Рівненської області Микола Кушнір, архієпископ Донецький та Маріупольський ПЦУ Сергій. Болем були пронизані слова Наталії Чередніченко, тітки загиблого Володимира Зарадюка.

Тужливі пісні викликали слізки не лише у матерів, сестер та дружин полеглих воїнів. Потім присутні принесли вінки до хреста, встановленого на місці трагедії. Побратими загиблих поклали квіти просто на полі, де п'ять років тому лежали вбиті та поранені. Рідні воїнів, не ховаючи очей, пла-

кали. Важко було й ветеранам. Тим більше, що частина з них вижили у тому травневому бою, а деякі першими приїхали на поміч і рятували поранених. Тож не дивно, що у декого на очах блищають сльози, а інші тамували біль на самоті, подалі від людей.

Уздовж дороги стояла шеренга учнів, які тримали портрети загиблих 18 бійців 51-ї бригади та червоні кульки у формі серця. Після висвітлення мовчання почав зачитувати імена солдатів, які поклали голови на цьому блокпосту. З кожним іменем у небо злітала кулька. У високості летіли 18 червоних сердець.

«ВСЕ ПАЛАЛО, НАВКОЛО ЛЕЖАЛИ ВБІТІ ТА ПОРАНЕНІ»

Серед тих, хто поклав вінок до підніжжя хреста, був і Віктор Власов. Саме він першим почав вивозити поранених бійців власним автомобілем. Вранці його розбудила дочка, а коли він приїхав на місце бою, то все довкола палало. Навколо лежали вбиті та поранені. Віктор Миколайович на власній «Волзі» доправляв у районну лікарню поранених.

— Я вивозив хлопців 8 годин. Уся підлога автомашини була залита кров'ю. Допомагав їм чим міг, — каже Віктор Миколайович.

На допомогу 10-му блокпосту рушив підрозділ 51-ї бригади. Серед бійців були й

Андрій Федун та Олександр Кравченко, нині депутат Луцької міської ради. Вони розповідають, що зустріли машини терористів, які стали на узбіччі і пропустили військових.

— Якби ж ми тоді це знали, вони б так легко не поїхали! — каже Адрій Федун.

На місці бою все палало (досі кілька дерев стоять сухі та об

Побратими загиблих поклали квіти просто на полі, де п'ять років тому лежали вбиті та поранені.

смалені). Усі військові, з якими довелося поспілкуватися, переважно кажуть, що місце для блок-поста абсолютно непридатне. З трьох боків підходять лісосмуги, чим ворог і скористався. Тому виникає запитання, чому наказали зупинитися саме тут? Власне причиною нападу бійці 51-ї бригади вважають те, що між військовими та місцевими жителями почався налагоджуватися контакт. «І для того, аби показати, що місцеві не сприймають ЗСУ, і розгромили блок-пост», — така іхня думка.

ТЕПЕР НОВОЗБУДОВАНА ЦЕРКВА – ОСЕРЕДОК УКРАЇНСТВА

Після мітингу-реквієму у Свято-Миколаївському церкви

міста Волновахи відбулася заупокійна служба за полеглими. Цей храм став справжнім осередком українського духу. Збудований він минулого року за добровільні пожертві волинян та донеччан.

— Церковне життя потріху налагоджується. Спочатку нас чомусь тут називали католиками, і це збивало місцевих з пантелику. Хоча тут наявіть білборд висів із написом «Українська православна церква Київського патріархату». Ми вже копію Томоса у храмі розмістили: дивіться, люди, — розповів настоятель храму отець Макарій.

— Нині в єпархії будують 9 церков, зокрема два храми в Покровську, а також у Дружківці, Слав'янську та Маріуполі. Рух пішов. Раніше люди лягали спати і не знали, чи прокинуться. Але коли вони побачили, що батьушка, що архієпископ будують храми і нікуди звідси не тікають, то заспокоюються, бо довіряють церкві. Це стало сигналом і для підприємців: якщо будують храми, значить усе буде добре, можна планувати і бізнес, — зазначив архієпископ Донецький та Маріупольський ПЦУ Сергій.

Спочатку донеччани недовірливо ставилися до нової церкви. Та з часом все більше прихильняються. Нині, за словами однієї парафіянки, на свята приходить стільки вірян, що вже не вміщаються у ній. Щодо будівництва нових храмів, то зіграв роль і місцевий менталітет. Мовляв, ми не гірші за волинян. І якщо ті зводять дерев'яні, то й ми такі самі робитимемо.

P.S.

— Скажіть, чи правда, що вертольоти добивали наших дітей? — допитувалися матері та дружини загиблих під Волновахою бійців у Віктора Власова, який на власній автівці вивозив поранених із місця розстрілу в лікарню.

— Вертолоти розстрілювали своїх, — вже не запитувала, а стверджувала місцева жінка у розмові з бійцем 51-ї бригади одразу після поминальної служби у Свято-Миколаївському храмі міста Волновахи.

Ці два діалоги добре ілюструють, що існує ще чимало міфів, які роз'єднують нас. Власне для того, щоб їх руйнувати і щоб пам'ять про хлопців жила, варто їздити на Схід. Так що ще дорогою додому атовці домовилися наступного року поїхати знову. ■

■ Політика

НОВА ПАРТІЯ ГРОЙСМАНА: СИЛЬНІ СТОРОНИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ НА ВОЛИНІ

Володимир Громадський готовий до самостійного політичного плавання. Вже після другого туру президентських виборів він заявив про те, що піде на парламентські на чолі нової політичної партії. І зараз називають прізвища тих, які можуть стати кістяком його команди, та пророкують підтримку виборців

Олег ДANIILUK

Володимир Громадський рекомендував себе як поміркований та розсудливий прем'єр-міністр — він не звинувачував у провальній ситуації в економіці свого попередника, а навпаки — налагодив контакт із Арсенієм Яценюком. Цим, зрештою, гарантував собі часткову впевненість у підтримці урядових ініціатив у парламенті.

Не варто забувати і те, що свою політичну кар'єру Громадський починав, попередньо здобувши успіх на посаді очільника Вінниці — його двічі обирали мером. На другий термін Громадський із закликом забезпечити підтримку його команди в міській раді. Отримавши її, політику вдалося пришвидшити позитивні зміни у місті. Управлінець добре усвідомлює, наскільки важливо є злагоджена робота усіх — від регіону до центру.

«У мене мають бути однодумці не тільки в уряді та парламенті, які приймають закони і голосують, але й на місцях, хто точно так само розуміє ідеї реформ. І тому ми зараз збираємо команду по всій країні: на рівні громад, міст, районів і областей. Збираємо тих людей, які мають актуальні думки і знають, як їх впроваджувати. Я вважаю, що команда, яка може генерувати ідеї і застосовувати їх, буде успішною», — так коментує ситуацію сам глава

уряду в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна».

Успіхи діяльності уряду на чолі з прем'єр-міністром Громадським за останні 3 роки чималі. З'явилися позитивні зрушенні в реформах медицини та освіти, проведена чимала робота з монетизацією пільг. Також не можна забувати і про те, що за останній час виділено рекордні кошти на ремонт доріг. Експерти позитивно відгукуються про прем'єра та високо оцінюють його шанси на успіх у майбутніх виборах.

«Громадський — молодий, він належить до того ж покоління, що й Зеленський. Вони ровесники, як Арсеній Яценюк і багато інших. Зараз починається епоха людей цього віку.

фото: olympic.gov.ua

Політична сила Громадського має хороши шанси пройти в парламент, бо чимало людей цінують те, що йому вдалося зробити.

ціологи фіксували зростання довіри до Громадського та задоволення його роботою серед населення. А на почат-

зало, що 85,2% з 30-ти опитаних експертів вважають: загальноекономічна ситуація в країні за три роки діяльності уряду Володимира Громадського суттєво покращилася.

Про можливі перспективи партії цього політика у Волинській області розповів підприємець Сергій Чуріков.

«Я не знаю всього спектру тих людей, які можуть приєднатися до команди прем'єра, але ті, з якими спілкувався, і ті, хто виявив бажання приєднатися, — це успішні та активні волиняни.

Думаю, що партія Громадського має гарні шанси, тому що: а) є люди, які цінують те, що йому вдалось зробити на своєму посту; б) у Громадського, як у прем'єр-міністра, є упізнаваність, а це дуже важливо для політика; в) у нього

3 огляду на авторитет, упізнаваність та успішність попередніх починань у діючого прем'єра є всі шанси заручитися підтримкою більшості виборців, зокрема Волинського регіону.

У Володимира Борисовича є стартовий рейтинг, який дає змогу боротися за проходження партії в парламент», — коментує політолог Володимир Фесенко.

Прем'єр-міністр демонструє розуміння необхідності компромісів з тими політичними силами, які йдуть у напрямку євроінтеграції, та відповідальність за рівень життя кожного українця.

«Ще в квітні 2018 року со-

ку 2019-го, згідно з даними всеукраїнського опитування громадської думки, яке проводив КМІС, у рейтингу потенційних прем'єр-міністрів чинний очільник Кабміну набрав найбільшу кількість прихильників — 15,3%», — наголошує політолог Олександр Радчук.

Експертне опитування оцінило роботу Кабміну, проведене «Агентством моделювання ситуацій», пока-

ЗЛОЧИНЦЯ ЗАТРИМАЛИ МЕНШ

ЯК ЗА ПІВДОБІ

Минулого понеділка вранці до будинку 47-річного жителя Каменя-Каширського, депутата обласної ради, проник невідомий чоловік та, погрожуючи предметом, схожим на пістолет, намагався викрасти його автомобіль (з власних джерел відомо, що потерпілий — Анатолій Бусько. — Ред.)

Олег ПЛАЗОВСЬКИЙ

Поліцейські ввели в дію операцію «Сирена». Менш ніж за півдobi було встановлено особу зловмисника — ним виявився 38-річний житель Каменя-Каширського. Його затримали. У рамках досудового розслідування з'ясовано, що підозрюваний, окрім замаху на заволодіння

транспортним засобом, вчинив розбійний напад. За цим фактом внесено відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 3 ст. 187 (розбій) Кримінального кодексу України.

«Окрім цього, у ході досудового розслідування поліцейські вилучили у нападника два корпуси гранат типу «Ф-1», пістолет «Walter» із глушником та 30 набоїв, які той заховав у лісі поблизу райцентру. За фактам незаконного зберігання зброї та боєприпасів слідчі розпочали провадження за ч. 1 ст. 263 Кримінального кодексу України. Вирішується питання щодо обрання підозрюваному міри запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою», — зазначив начальник Головного управління Національної поліції в області Петро Шпига. ■

вже є електоральне ядро. Це базовий регіон — Вінниця. Якщо правильно побудувати кампанію з правильним позиціонуванням, думаю, що є всі шанси.

З позитивних моментів прем'єрства Громадського варто виокремити, в першу чергу, **фінансову децентралізацію**. У нас зросли бюджети: і Луцька, і волинських громад, які об'єдналися, що допомагає розбудовувати інфраструктуру. Однозначно плюс, коли ресурси йдуть на місця. Друге: **дорожнє будівництво**. Створений дорожній фонд, який наповнюється незалежно від «хотелок» депутатів. Це великий фінансовий ресурс для того, щоб у нас будувалися дороги! І третє: відбувається автоматичне відшкодування ПДВ. Завдяки тому, що Громадський продовжив починання Яценюка та вперше запровадив механізм **автоматичного повернення ПДВ** для експортерів, ми маємо зростання експорту та нові робочі місця. Для мене, як для підприємця, це дуже важливо».

З огляду на авторитет, упізнаваність та успішність попередніх починань у **Володимира Борисовича є всі шанси заручитися підтримкою більшості виборців, зокрема Волинського регіону**. Головним завданням залишається представлення нової політичної команди, учасники якої мають бути зацікавлені в розвитку держави не менше за лідера партії.

З іншої сторони, прихильники діяльності Володимира Громадського повинні розуміти, що для продовження уже відчутних реформ, які допомагають покращити рівень життя, **політик має сформувати значне депутатське крило в парламенті**. Чим більшим воно буде, тим рішучіші перетворення його команди зможе здійснити, бо **ж на відміну від президентських виборів, на яких люди обирають президента, на парламентських обирають прем'єр-міністра**. ■

■ Новини

У БУДИНОК ПІДПРИЄМЦЯ ЖБУРНУЛИ ГРАНАТУ

21 травня вночі надійшло повідомлення про вибух на приватному об'єкті на вулиці Бориса Степанишина у Рівному

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Слідчо-оперативна група, як інформує відділ комунікації поліції Рівненщини, на місці події попередньо встановила, що невідома особа кинула вибуховий предмет на дах будинку, який належить 45-річному бізнесмену. Було пошкоджено покрівлю. На момент інциденту у помешканні, окрім господаря, перебувало ще четверо осіб. Ніхто з них не постраждав.

За попередньою інформацією, розірвалася граната РГД 5, уламки якої відправлено на експертизу. Поліцейські встановлюють осіб, причетних до злочину. ■

ЗЛОЧИНЦЯ ЗАТРИМАЛИ МЕНШ ЯК ЗА ПІВДОБІ

НОВОВОЛИНСЬК ДОПОМАГАЄ АРМІЇ

Комплектуючі до охолоджувального обладнання на суму 16 тисяч 600 гривень міський голова Віктор Сапожніков вручив заступнику командира підрозділу зенітно-ракетного полку 14-ї ОМБр майору Віталію Мовчану

Роксолана ВІШНЕВІЧ

Цей подарунок, який придбали за кошти бюджету шахтарського міста, відправлять нашим захисникам у зону Операції об'єднаних сил. Обладнання допомагатиме воїнам нести службу, підтримувати зв'язок між підрозділами в особливо спекотні літні дні.

Віктор Сапожніков від імені громади висловив щиру вдячність бійцям за їхню мужність, стійкість та патріотизм. Офіцер у свою чергу подякував міській владі, нововолинцям за підтримку українських військовослужбовців. ■

■ Актуально

Тарас ШКІТЕР: «Укропівська влада в Луцьку хоче монополізувати благодійність»

Прикро і боляче дивитися, як добру справу намагаються спалюжити політичні конкуренти. Причому вдвічі бolioчіше, коли реальних підстав для критики немає. На цьому наголосив журналіст та співзасновник Громадянського Руху «СВІДОМІ» Тарас Шкітер (на фото)

Віктор ПЕТРИК

Про що йдеться? Нещодавно депутат Луцької міської ради Андрій Покровський пожертвував 500 тисяч гривень для облаштування ситуаційного центру Головного управління Нацполіції.

Що таке ситуаційний центр? Він складається з кількох відділів. Передусім це служба «102», яка приймає повідомлення про правопорушення та події з мобільних і стаціонарних номерів з усієї області. Далі зареєстровані заяви спрямовують до диспетчерів, які безпосередньо керують нарядами правоохоронців. Диспетчер визначає місце вчинення кримінального правопорушення, найближчий вільний наряд поліції та направляє його на місце злочину для вживтя заходів щодо негайного встановлення і затримання осіб, які його вчинили. Загальне керівництво роботою ситуаційного центру здійснює чергова служба.

«Тобто кошти не пішли на меблі чи дорогі авто, на яких їздитимуть поліцейські. Благодійну допомогу використано на безпеку лучан. Проте укропівська влада та її ЗМІ намагаються цю подію спалюжити», — розповів Тарас Шкітер.

Зокрема, підконтрольний УКРОПУ медіа-ресурс «Волинські Новини» звинуватив Андрія Покровського в нібито дачі хабара.

«Однак самі забувають про те, що вже два роки, як по-мер Микола Романюк, а жодного реального кроку не зробле-

Тарас Шкітер: «Який благодійник захоче виділяти кошти, якщо після цього його поливатимуть брудом?»

Кошти не пішли на меблі чи дорогі авто, на яких їздитимуть поліцейські. Благодійну допомогу використано на безпеку лучан. Проте укропівська влада та її ЗМІ намагаються цю подію спалюжити.

но, щоб запровадити програму «Безпечне місто», яку ініціював покійний мер. Це встановлення камер спостереження на міських дорогах та місцях скучення людей, які дадуть змогу в реальному часі відстежувати правопорушення. З одного боку, це сприятиме кращому розкриттю злочинів, з іншого — буде профілактикою їх вчинення», — коментує співзасновник «СВІДОМІХ».

Але найстрашніше, на думку Тараса Шкітера, — це подвійні стандарти, які сповідує тимчасова влада в Луцьку. Адже минулого року Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом», вихідцем з якого є радник міського голови Ігор Поліщук, теж передавав благодійну допомогу поліції. Одного разу це були чотири автомобілі, іншого — оргтехніка.

Це підтверджують відповідні

від благодійників чотири нових автомобілі» на офіційному сайті Фонду.

Проте ні в кого навіть у думках не було назвати це хабарем. А ось морально-етичні принципи УКРОПу з легкістю дозволяють це зробити стосовно своїх політичних опонентів.

«Укропівська влада в Луцьку не лише розлякала всіх інвесторів своїми контраверсійними рішеннями, які потім скасовуються в судах. Вона ще й хоче монополізувати поняття благодійності у місті.

Для добудови того ж ситуаційного центру потрібно ще трохи грошей. Скажіть, який благодійник погодиться їх виділити, знаючи, що його поливатимуть брудом?» — наголошує Тарас Шкітер.

І додає, що після цих недолугих років їхнього правління майбутній закономірні обраній владі ще довго доведеться розгрібати за ними завали. ■

Новини КРАЮ

У ДУБЕЧНОМУ ЗАПРАЦЮВАВ ЗАВОД

Цьому підприємству, що розташоване у Старовижівському районі, понад 110 років. Нині ТзОВ «Дубечненський керамічний завод» дбає про розширення виробництва

Оксана КРАВЧЕНКО

Щоб вирішити кадрову проблему, тут налагодили співпрацю зі службою зайнятості. Завідувач виробництва Іван Смолярчук розповів, що мінімальне замовлення, яке приймають, — п'ївмільйона цеглин, але залишків продукції не буває ніколи, адже вона екологічно чиста, високоякісна, тривка. Після зимових «канікул» тут відскочили виробничі лінії. У колективі — 160 працівників. За сприяння Старовижівської районної філії Волинського обласного центру зайнятості 56 осіб, які надалі будуть працевлаштовані, пройшли спеціальні курси. ■

«НАБОЛІЛО — ТОМУ Й ВИЙШЛИ НА АКЦІЮ ПРОТЕСТУ»

Так сказав голова Пнівненської сільської ради Камінь-Каширського району Сергій Ковальчук про те, чому його односельчани перекрили дорогу

Катерина ЗУБЧУК

Акція почалася минулого вівторка і продовжувалася вчора. «Дорога від Седлиця до Каменя-Каширського на балансі Служби автомобільних шляхів, — розповів сільський голова. — Ще у 2012 році починали її ремонтувати. І від Седлиця до Пнівного вона була більш-менш підприхована. А до Каменя-Каширського вже «не дотягнули». Деякі років навіть ямковий ремонт ніхто не проводив. Торік восени люди вже заявляли про свій протест. Тоді їх нібито почули. Але закінчилася тим, що шляховики привезли декілька машин асфальту, замостили більші ями — на цьому закінчилося. Після зими знову — ні проїхати, ні пройти»...

За словами сільського голови, згадана дорога мала бути включена у поточний середній ремонт у нинішньому році. Але прийшла відповідь з Кабінету Міністрів, що на це... немає грошей. А як людям жити при такому бездоріжжі? ■

ВОЛИНЯНИН АНДРІЙ ГЕРУС — ПРЕДСТАВНИК ПРЕЗИДЕНТА У КАБМІНІ

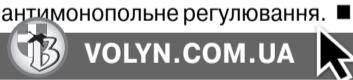
Відповідний Указ учора підписав Володимир Зеленський

Мирoslava СЛИВА

Волинянам цікаво дізнатися, що Андрій Герус (на фото) — наш земляк. 37-річний політик народився в селі Литовеж Іваничівського району, де досі проживає його родина. У команді Зеленського він відповідав за напрямки енергетики, ЖКГ та антимонопольне регулювання. ■

Більше новин — на сайті

■ Отакої!

Пригоди екс-нардепа на «Таврії» і Маневиччан на «Євроблясі»

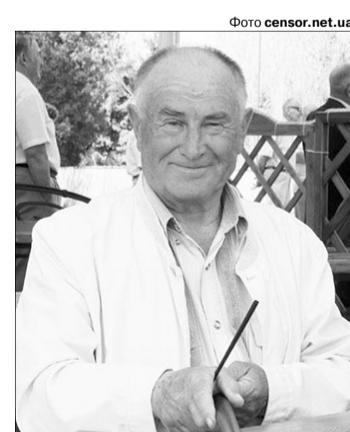
Минулого осені депутат Верховної Ради України II скликання Ростислав Чапюк (на фото) із дружиною та друзями-пенсіонерами вирушив на свої старенький вітчизняний автівці по гриби в Маневичський район. Дорогою потрапив у ДТП, але обійшloся без жертв, постраждали лише транспортні засоби. Здавалось би, що може бути в цій історії особливого, крім того, що колишній народний обранець їздить на не надто презентабельній машині? Втім, ця аварія спричинила тривалу судову тяганину. І тут ішлося не про

Леонід ОЛІЙНИК

Торік 1 листопада на авто-дорозі Луцьк — Маневичі зіткнулися «Шкода» з єврономером і «Таврія». Природно, що відразу після удару всі учасники ДТП були шоковані. З іномарки до ЗАЗу вибіг чоловік (як з'ясувалося пізніше — пан Карпенко) і запитав, чи всі

живі. Згодом він відмовився віднати ситуацію за «європротоколом» і викличе поліцейських. Правоохоронці, прибувши на місце ДТП, відразу попрямують до «євробляхи». Під час оформлення автопригоди вони перевірять її учасників на алкотестері, щоправда, в трубку дмухатиме не той, хто викликав, а інший чоловік.

Бо, як свідчили копи в суді, Карпенко — лише пасажир, і відразу після інциденту йому конче потрібно було кудись їхати. Трохи незвично служителі закону накреслили схему ДТП — дороги дригом. Пан Чапюк, якому цього року виповниться 82, підписав документ, хоча, якби перевернув аркуш, то мав би до нього претензії. Адже,

за його свідченнями, зіткнення відбулося на іншій смузі руху. Щоправда, без окулярів, чоловік цього не розгледів... Отож після кількох засідань Маневичського районного суду визнав його винним у вчиненні адміністративного правопо-

рушення і присудив штраф — 352,4 гривні. Та оскільки колишній нардеп був упевнений у своїй правоті та мав серйозні зауваження до роботи правоохоронців, то оскаржив рішення Феміди.

Волинський апеляційний суд докази винуватості пенсіонера визнав непереконливими, вказав на порушення в оформленні ДТП правоохоронцями та скасував постанову першої інстанції. ■

■ Професіонали

«Я ПЕРША ВЧИТЕЛЬКА ВЖЕ ВОСЬМИЙ ВИПУСК...»

Педагог з Іваничів Валентина Воробій добре пам'ятає учнівські роки в Озерянській восьмирічці, що в Турійському районі. Теплі спогади зігривають її душу й нині, хоч пройшло понад 30 літ. Найбільше хвивлювалася, шукаючи контакт із маленькими школярниками-шестирічками. А невдовзі вони стали її найближчими друзями — зустрічали і проводжали додому

Алла ЛІСОВА

«ШКОЛА — МОЄ ЖИТТЯ»

Молодого педагога кликали рідні краї, наполягали на цьому і батьки. Тому за першої ж нагоди переїхала до Іваничів, де влаштувалася на роботу в школу-інтернат (нині — гімназія). Коли набрали аж всім перших класів, директор Марія Семенівна Шевчик запропонувала Валентині Василівні навчати першаків.

— З 1986 року щодня переступаю поріг рідного навчального закладу. Робота з дітьми — це мое життя. Зараз маю восьмий випуск, — лагідний погляд моєї співрозмовниці випромінює тепло. — Яким би не був настrij, як би важко не було на душі, коли заходжу в клас, усміхаюся — і всі клопоти та тривоги залишаються позаду, бо мене чекають 24 пари допитливих очей.

— Найскладніше, — каже вчителька, — допомогти дитині адаптуватися до шкільногого середовища, навчити вчитися і вміти застосовувати знання в житті. Адже дітки приходять у перший клас не завжди підготовленими.

За багато років праці у школі Валентина Василівна «виробила» свою методику. Головне — знайти підхід до кожного учня. Практика показує, що одного треба похвалити, іншого — насварити, ще когось — здохотити. Але

жодної дитини не образила, не принизила, намагалася нікого не виділяти, щоб іншим не було боляче. Школярники — різні, але об'єднані одним спільним — чекають від учительки уважного ставлення і розуміння. Пані Валентина майже щодня своїм вихованцям каже: ставтеся один до одного так, якби ви хотіли, щоб ставилися до вас.

Дуже важливим є контакт класовода з батьками, які хотіть бачити в ньому не лише педагога, а й доброго друга й порадника. На батьківських зборах не говорить поганого про жодного учня. Коли має зауваження, обговорить із батьками не в класі. Намагається згуртувати всіх в одну велику родину.

**«У МЕНЕ НАВЧАЮТЬСЯ
ГРАЮЧИСЬ»**

Валентина Василівна залігартування пройшла на початку трудової діяльності, коли в одному класі навчалися діти ромської національності — від семи до одинадцяти років. Треба було спочатку зробити так, щоб на уроках була дисципліна, слухали вчителя, а тоді вже викладати матеріал. Вдавалося опановувати аудиторію, хоч інколи було непросто.

На думку педагога, у школі повсякчас повинен бути порядок, хоча вчителі початкових класів завжди навчають граючись. Тим, хто не хоче

Фото з домашнього архіву Валентини Воробій.

«Я щодня кажу своїм вихованцям: ставтеся один до одного так, якби ви хотіли, щоб ставилися до вас», — наголошує Валентина Василівна.

або не може сприймати швидко матеріал, потрібно вигадувати якусь казку, аби зацікавити.

Коли запитала Валентину Василівну про зміни у викладанні в зв'язку з реалізацією

ння дитсадка. Дитина повинна вчитися самостійності, незважаючи на те, що програма складна. Тому завдання вчителя — допомагати її опанувати. Для невеликого розвантаження намагаюся дітей групами або парами залучати до виготовлення наочності, оформлення класної кімнати.

I такий підхід до школярків дає гарні плоди. Як розповіла директор школи-гімназії Марія Семенівна Шевчик, у клас до Валентини Василівни завжди просяться. Вона не лише гарно ставиться до дітей, а й дає їм місці знання. На базі її класів створені гімназійні математичні. Як учитель математики директор школи дуже задоволена базою, яку створює її колега для майбутніх старшокласників, адже скільки було в початкових класах відмінників — стільки й лишилося. Саме тому Валентина Василівна часто проводить відкриті уроки для молодих педагогів, брали участь в обласному конкурсі «Учитель року» й часто пере-

магала. Обрана керівником районного методоб'єднання вчителів початкових класів.

**«ЧЕКАЮ НОВИХ
ЗУСТРІЧЕЙ ІЗ ДІТЬМИ»**

Ще на початку розмови Валентина Василівна обмовилася, що робота її рятує. Коли ж близьче познайомилися, зрозуміла, що вона не перебільшує. Доля її приготувала непрості випробування. Рано овдовіла, самостійно стала на ноги сина Юрія. Чуйно ставиться до невістки Лесі, тішиться внуком.

Валентина Воробій — учитель-методист — має багато різних відзнак, серед яких і грамота Міністерства освіти. Справляється з обов'язками голови профкому, і колеги вірють, що така людина завжди підтримає та допоможе. Валентина Василівна сказала, що вдячна також долі, яка скрувала її на педагогічну ниву, оточила прекрасними людьми: спочатку у Володимир-Волинському педучиці, згодом — на історичному факультеті Луцького педінституту, тепер понад 30 років — в Іваничівській школі-гімназії. Нині найбільшу розраду знаходить у роботі, бо чужих дітей не буває.

I вихованці тягнуться до своєї вчительки.

Коли запитала в співрозмовниці, як після напружених буднів вона «розвантажується», пані Валентина сказала:

— Чекаю нових зустрічей із дітьми. А на вихідних люблю працювати на невеликій грядці біля хати, спілкуватися з друзями, які завжди підтримують. А ще — багато читаю і слухаю...тишу.

...Затихає дитячий гомін у шкільніх коридорах, а у вікнах класу Валентини Василівни довго не вимикається світло. Вона повертається з роботи лише тоді, коли все підготує на наступний день. Після того подумки аналізує, чи все зробила правильно, на чому треба зосередитися, кому із школярів приділити більше уваги, аби не було невстигаючих. Гарний настрій вихованців теж допомагає, бо панує взаєморозуміння, повага і любов. ■

Цей
День
в історії

24 травня

Поета арештували на весіллі у друзів

24 травня 1940 року в селі Обенижі Турійського району народився волинський лірик, митець Кость Шишко **(на фото)**

Зоя НАВРОЦЬКА

Жоден із волинських літераторів не мав такого визнання, як цей категоричний, інколи аж

надто принциповий та не зручний у спілкуванні автор віршованих писанок, близкучих сонетів, чудернацьких паліндромів, віршів-раків, поезії інтелектуальної, витонченої.

З-поміж чинників, які вплинули на формування особистості Костя Шишко, безперечно, є навчання в Луцькому державному педагогічному інституті на історико-філологічному факультеті. Розуміючи прогалини радянської освіти, Кость наполегливо вивчав світову класику, захоплювався творчістю мо-

дерністів, по крупицях збирав інформацію про сучасне західноєвропейське мистецтво. Закінчуєчи інститут, він уже був справжнім інтелектуалом.

Тож не дивно, що під час служби в армії рядовому запропонували вступити до КПРС, а після звільнення в запас він отримав значну як на той час посаду інструктора Волинського обкуму ЛКСМУ. Однак лише рік Шишко був партійним функціонером, а далі потрапив під гребінку гонінь.

У Луцьку саме відбувався гучний судовий процес над Морозом та Іващенком, викладачами педінституту, яких звинувачували у приналежності до українських буржуазних націоналістів. Кость проходив по цій справі як свідок і співучасник. Його арештували під час гучного весілля, яке святкували друзі в маленькому поліському селі. Далі

— коридори КДБ, допити, свідчення і показове виключення з партії у 1965 році.

Відтоді він залишився без засобів до існування та без читачів. Саме в період страшних випробувань його покинула дружина. Згодом він зазначав, що в цій драматичній історії є свій позитив: «Я отримав творчу свободу, можливість писати вільно, не озираючись на «компетентні органи», не зважаючи на недолугі смаки...».

Поет був штучно відокремлений від читача, але не від літературного процесу. Не маючи можливості організовувати офіційні зустрічі з аудиторією, він компенсовував це, спілкуючись зі своїми шанувальниками в художніх майстернях, в оселях творчої інтелігенції, скрізь, куди потрапляв і де було бажання говорити про поезію. Йому не дозволяли публікуватись у періодиці,

Foto volart.com.ua

І знову сьогодні Кость Шишко звучить актуально: «Ми ж не підпільна організація. Ми — нація!»

тому друкував свої твори на старій друкарській машинці, дарував близьким, інколи продавав за умовний гріш кому доведеться.

Кость Шишко все ж переміг лиху долю. В 1990-х, після падіння імперії зла, його поезія з'являється в газетах і журналах, окрім накладом виходить «Епупеля», «Сльоза олії золота», а в грудні 2001-го побачила світ перша збірка — «Пісня дощу». ■

